

nes nu, at den Bevilling, der er stillet op her, snarere er meget for lille. Bevillingen af de 6000 Kr. til Ansættelsen af Meierikonfulenter finder jeg latterlig lille. Naar man ser, at der til de 3 Navigationskoler, vi have her i Landet, findes bevilget 12,000 Kr., saa synes jeg, at man kan kalde den latterlig lille, naar vi stille disse 2 Ting op imod hinanden, og se, at der til en Sag, der i en vis Forstand er vor Livsag, nemlig Meierisagen, kun anvendes en Bevilling paa 6000 Kr. Jeg var meget glad ved at høre de velvillige Udtalelser fra den ærede Ordførers Side om disse Meierikonfulenter, men, naar man hører, at de skulle stilles til Raadighed for Landbrugsforeninger, saa skjønner jeg ikke, paa hvilken Maade disse Konsulenter skulle komme til at gavne Andelsmeierierne, thi saa er denne Bevilling, som her er foreslaaet, latterlig lille. Man maa vel huske paa, hvad der her er Tale om, at der sikkert i det kommende Aar vil blive oprettet mindst 200 Andelsmeierier her i Landet. Det er nu givet, at vi ikke i Dieblirket have tilstrækkelig mange dygtige Folk til at staa i Spidsen for disse. Det, der skulde støtte denne Industri — det kan man saa godt kalde den — det er, at der fra Statens Side bliver ydet tilstrækkelig Støtte til en virkelig Hjælp. Men det forslaar jo ikke, naar der kun anvendes disse 6000 Kr. Det kan jo kun tilstrække til een Konsulent, men at stille en Enkelt til samtlige Landbrugsforeningers Raadighed, og saa at tænke paa, at det samtidig skal komme til at gavne denne, om jeg saa maa sige, Hovedindustri i vort Land, forekommer mig ren umuligt. Jeg skal henlede det ærede Finantsudvalg og den høitærede Udenrigsministers Opmærksomhed paa til 3die Behandling at forbyde denne Bevilling temmelig betydelig. Bliver den ikke forhøiet temmelig betydelig, saa bliver det ganske vist en Begyndelse, men det bliver sikkert kun en Draabe i Havet og en Bevilling, der ikke gjør nogen praktisk Nytte i det Dieblirk, vi trænge allermeest til det. Jeg vil derfor meget anbefale Finantsudvalget og den ærede Minister at tage dette Spørgsmaal op til nærmere Overveelse; thi det vil sikkert vise sig, at denne Sum er altfor ringe.

Wagner: Ja, det lader jo til, at den ærede Ordfører har en hel Del imod denne Søndagsport i Kjøbenhavn, jeg forstaaer ikke ret hvorfor. Jeg maa tilstaa, at da den ærede Ordfører ifjor foreslog, at Tilskudet fra Staten skulde fordeles saaledes, som han udsæde, efter Studenes Antal, antog jeg, at det ikke var Ubillig, eller Mangel paa Venfæb mod Skyttefagen, men Storjind. Han indsaa,

at det var den Fordeling, der var retfærdigst og heldigst, og at man derfor kunde gaa ind paa den, selv om man derved kom til at lade en enkelt Forening tilflyde et noget større Beløb. Det viser sig, at det ikke er Tilfældet, — det er en Skuffelse, en bitter Skuffelse. Den ærede Ordfører vil noget til Livs, Kjøbenhavns Amts Skytteforening, hvor der er et overordentlig stort Antal Medlemmer. Den flemme Frederiksberg Kreds der har alene 2000 Medlemmer, og som derfor fik et stort Bidrag, kom han til Livs, men han kom til at gavne andre, som han heller ikke holdt af. Det er naturligvis meget kedeligt, og det forklarer og undskylder til Dels den lidt irriterede Stemning, som den ærede Ordfører synes at være i. Jeg forstaa nu ikke, hvorfor Staten ikke skulde holde af at understøtte Søndagsporten i Kjøbenhavn, hvorfor ikke Kjøbenhavn skulde være en Landsdel, der kunde have lige saa meget Krav paa Understøttelse som enhver anden. Det kan ikke være det, at det er Kjøbenhavn, som er noget Slemt. Skulde det være det, at det er Søndagsporten, saa har det, at det finder Sted om Søndagen sin naturlige Forklaring i, at Vanerne er spærrede for os de andre Dage, og det finder jo ogsaa Sted over hele Landet, at man om Søndagen over sig i Skydning, fordi man i Almindelighed har en hel Del at bestille om Hverdagen, og maa benytte den Tid, man har. Det, at det kaldes en Sport, er der jo heller ikke noget Ondt i. Skydning er jo en Sport, en Idret, en smuk og mandig Idret, og skulde det være saa forfærdelig slemt, at Skytteforeningerne flyde og flyde meget, det kan jeg heller ikke indse, at det skulde være saa forstrækkelig forkasteligt. Man kan ogsaa gjøre andre Ting i Skytteforeningen, som maasse kan være gavnlige for Samfundet, f. Ex. synge Sange som den: „Vort Land, det værdes ei ved Bomber og ved Standser, men kun ved Frihedstræets stille Væxt“ Det kan være overordentlig fortjenstfuldt, men det at flyde har ogsaa Noget at sige. Vi have ganske vist skudt Meget, men det staaer andre Foreninger frit for at gjøre det. Det er ingen Naboer, der ere Medlemmer af Kjøbenhavns Skytteforening, de fleste høre til dem, man kalder Smaaamænd, men de ere meget ivrige og give Afkald paa adskillige andre Forlystelser, for at komme til at flyde om Søndagen. Ikke desto mindre kan man ikke sige, at det er en Forening, der har en særlig Sports-Karakter i den Forstand, at den kun skulde drive Sport. Der er ingen Forening, der paa en mere utvetydig Maade har lagt for Dagen, at den var villig til at tage hele Sagen alvorlig. Paa en Generalforsamling i Ifjor er det i Kjøbenhavns Skytteforening